

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 27 kwietnia 2017 r.

Poz. 1629

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNK.I.4130.42.2017 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 20 kwietnia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XXVII/228/2017 Rady Gminy Bogoria z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania in odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat, jak również trybu ich pobierania - w części określonej w § 1 ust. 1, 2 i 3 oraz § 5 ust. 1 załącznika do uchwały.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 21 marca 2017 r. Rada Gminy Bogoria podjęła uchwałę w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania in odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat, jak również trybu ich pobierania.

Po dokonaniu przez organ nadzoru analizy prawnej przedmiotowej uchwały stwierdzono, że w części określonej w § 1 ust. 1, 2 i 3 oraz § 5 ust. 1 załącznika do uchwały została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Podstawę prawną do podjęcia przez Radę Gminy uchwały stanowi art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 930 z późn. zm.).

Stosownie do tego przepisu rada gminy określa, w drodze uchwały, szczególne warunki przyznawania in odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczególne warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.

Zawarta w tym przepisie norma kompetencyjna wskazuje, iż upoważnienie rady gminy obejmuje określenie:

- 1) szczegółowych warunków przyznawania usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 2) szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze,
- 3) szczególne warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat oraz
- 4) trybu ich pobierania.

Ustawodawca poprzez użycie w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej sformułowania „rada gminy określa” nie pozostawia organowi stanowiącemu gminy żadnej dowolności w zakresie tworzenia prawa

miejscowego w tym przedmiocie. Oznacza to, że w ramach upoważnienia ustawowego organ stanowiący ma obowiązek ustanowić przepisy normujące materię nim objętą.

Z cytowanego upoważnienia ustawowego jednoznacznie wynika, iż rada gminy została zobowiązana do określenia szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzą postanowienia § 1 ust. 1, 2 i 3 załącznika do uchwały.

W § 1 ust. 1 i 2 wymienionego załącznika Rada Gminy określiła krąg podmiotów uprawnionych do przyznania pomocy w formie usług opiekuńczych.

W ocenie organu nadzoru powyższe regulacje uchwały wykraczają poza zakres upoważnienia ustawowego określonego przez cytowany wyżej art. 50 ust. 6 ustawy. Rada Gminy regulując przedmiotowe kwestie nie tylko wkroczyła w materię ustawową, lecz także dokonała jej modyfikacji. Ustawa bowiem w art. 50 ust. 1 i 2 określa podmioty uprawnione do otrzymania świadczeń pomocy społecznej w formie usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowoadministracyjnym, powtarzanie w uchwałach przepisów ustawowych (w sposób dosłowny lub zmodyfikowany) stanowi istotne naruszenie prawa (por. wyroki NSA z 16 czerwca 1992 r., sygn. II SA 99/92 i 28 lutego 2003 r., sygn. I SA/Lu 882/02 oraz wyrok WSA we Wrocławiu z 12 lutego 2004 r., sygn. II SA/Wr 1235/03 a także wyrok WSA w Opolu z dnia 23 września 2010 r., sygn. II SA/Op 393/10 i powołane tam orzecznictwo).

Ponadto zdaniem organu nadzoru regulacja zawarta w § 5 ust. 1 załącznika do uchwały określająca przesłanki zwolnienia częściowego lub całkowitego z opłaty za usługi opiekuńcze lub specjalistyczne usługi opiekuńcze nie wypełnia delegacji wynikającej z art. 50 ust. 6 ustawy, gdyż nie wskazano odrębnie przesłanek uzasadniających całkowite zwolnienie z opłat oraz odrębnie przesłanek uzasadniających częściowe zwolnienie z tych opłat, tak, aby rozpatrując wniosek o zwolnienie z opłat za ww. usługi można było ocenić, czy po stronie osoby uprawnionej do korzystania z tych usług zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie zwolnienia i w jakim zakresie (całkowitego, czy też częściowego zwolnienia).

Zwrócić również należy uwagę, że użycie w powyżej powołanym § 5 ust. 1 uchwały zwrotu "w szczególności" jest sprzeczne z treścią art. 50 ust. 6 ustawy, powoduje bowiem wprowadzenie otwartego katalogu przyczyn uzasadniających ww. zwolnienie. Rada Gminy Bogoria w §5 ust.1 wskazała "w szczególności" przesłanki uzasadniające zwolnienie osoby uprawnionej do korzystania z ww. usług z całkowitego lub częściowego zwolnienia z opłat. W ocenie organu nadzoru, organ stanowiący gminy nie może przekazać swoich własnych kompetencji do ustalania przyczyn uzasadniających częściowe lub całkowite zwolnienie od powyższych opłat. Jest to własne uprawnienie tego organu, które nie może być przeniesione uchwałą Rady na inny podmiot (w tym przypadku na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Bogorii). Organ prowadzący postępowanie w sprawie zwolnienia z odpłatności związany jest przepisami przedmiotowej uchwały, zatem w wydawanej przez siebie decyzji powinien powołać się na spełnienie przez osobę otrzymującą usługi opiekuńcze konkretnej przesłanki wskazanej przez Radę Gminy w uchwale.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Świętokrzyski

Agata Katarzyna Wojtyszek